

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Ændring af Lov Nr. 207 af 26. April 1940 om Laan til Opførelse af Ensilagebeholdere ved Landbrugsjendomme.

Valgt blev: *Carl Petersen, Christen Andersen, Jensen (Løllering), Levinsen, Anton Simonsen, Strøm, Sørensen (Sejlfjord), P. D. Jensen, Peder Clausager, Juul, Løje, Einar Simonsen, Grønning, Boeck-Hansen og Falk-Jensen.*

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Iværksættelse af offentlige Arbejder og Beskæftigelse af arbejdsløse.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2373; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 40).

Sagen sattes til Forhandling.

Ludvig Christensen: Det fremsatte Lovforslag er, som den højtærede Arbejds- og Socialminister gjorde opmærksom paa ved Fremsættelsen, en Udbygning, og jeg maa maaske bruge Udtrykket Modernisering efter Vilkaarene af i Dag af den nu-gældende Lovgivning om Beskæftigelsesforanstaltninger. Samtidig har man i Ministeriet fundet Anledning til, hvad jeg i øvrigt ogsaa finder rigtigt, at udskille det særlige Afsnit om Ungdomsarbejdsløsheden og fremsætte det, ogsaa i ændret Form, som et selvstændigt Lovforslag. Med Hensyn til alle de Enkeltheder, som det nye Lovforslag indeholder, har den højtærede Minister gennemgaaet Lovforslaget paa en saadan Maade, at der ikke vil være megen Mening i, at jeg begynder en lige saa grundig Gennemgang af de Ændringer, der har fundet Sted. Jeg er meget tilfreds med og synes, det er rigtigt, at man nu ved Lovforslagets § 3 gaar over til i de Tilfælde, hvor det er rimeligt, i Stedet for Tilskud at yde Laan til Arbejders Igangsættelse, og jeg er i det hele taget meget tilfreds med den Udbygning navnlig af Arbejds- og Socialministeriets Bemyndigelse og Indflydelse, som ikke alene § 3, men ogsaa adskillige andre Paragraffer i Lovforslaget omhandler.

Lovforslagets § 4 er afgjort den vigtigste Paragraf, den, hvorom der vil blive mest Tale. Om denne § 4 udtalte Ministeren,

at det var den, der havde voldt de største Fødselsvanskeligheder, og han for sit Vedkommende havde været overordentlig betænkelig ved det Lønniveau, der herved fastsættes. Dette forstaar jeg, og jeg har af den højtærede Ministers Udtalelser faaet den Opfattelse, at naar han har stillet Forslaget, er det, fordi han ikke har kunnet naa videre. Jeg kan paa mine Meningsfællers Vegne her i dette høje Ting udtale, at vi helt og fuldt deler Ministerens Betænkeligheder, og at vi derfor maa ønske Forslaget henvist til en kort Udvalgsbehandling for dèr at faa Lejlighed til at gøre endnu et Forsøg paa at finde en rimeligere Ordning end den, Forslaget indeholder. Vi ønsker ikke fra vor Side nogen Ændring i det afgørende Princip, dette, at Indtægten ved Nødhjælpsarbejder som dem, der her er Tale om, skal ligge saa meget lavere end Indtægten ved normalt Arbejde, at Deltagerne har Interesse i at søge bort fra Nødhjælpsarbejdet, saa snart ske kan. Men dette Formaal er i tidligere Love naaet ad andre Veje. Jeg skal i denne Forbindelse kun henvise til den endnu eksisterende Beskæftigelseslov, hvor man har naaet det samme ved at fastsætte en kortere Arbejdstid og Akkordarbejde efter gældende Overenskomst. Jeg vil gerne hertil føje det Spørgsmaal: Hvad har egentlig den Gruppe Arbejdere, der her er Tale om, gjort, siden der ikke i Ministeriet har kunnet opnaas Enighed om at fortsætte ad den Vej, som man efter den gamle Lov har fulgt nu i de sidste 3 Aar? Den højtærede Minister har ved Fremsættelsen af Forslaget paa Spalte 42—43 udtalt følgende, som jeg maaske med den højtærede Formands Tilladelse kort maa citere:

„Efter de Oplysninger, Arbejdsministeriet sidder inde med, og efter Udtalelser fra forskellige iværksættende Myndigheder, navnlig Kommunerne, har det vist sig, at de henviste langvarigt arbejdsløse i Løbet af forbavsende kort Tid har været i Stand til at præstere et saa godt Arbejde, at en Del af de henviste Arbejdere efter Beskæftigelsesperiodens Udløb har kunnet overgaa til normalt Arbejde. Det har særlig glædet mig at se, at kun en forsvindende Del af de henviste Arbejdere, ca. 2 pCt., er blevet bortvist, fordi de har vist sig uskikkede til at deltage i de iværksatte Foranstaltninger, og at kun 1 pCt. har vægret sig ved at efterkomme Henvisningen.“

Det er altsaa særdeles gode Resultater, der er naaet under den nugældende Lov, og jeg vil gerne ved denne Lejlighed konstatere, at der heller ikke i de mere end 3 Aar, den